חדא התראה ואתא איהו וקרח בזה אחר זה מי מיחייב והתנן כו׳

אינו חייב אלא אחת הואיל ולא אתרו בו אלא חדא התראה ואע"ג

משתה אל משתה. מתרין בו לכל

שתייה ושתייה: נשח. פירוש סס

שמשיר את השיער והסך ממנו אינו

לומח שיער בגופו: ואותבינהו בכת

אחת. בה' מקומות דהוו להו ה'

קריחות ובחדא התראה דכיון דבבת

אחת קא עביד מאי חזית דחיילא

התראה אהאי אנבע טפי מהאי

והתראת ספק לא מיחשבא דהתראה

אכולהו אלבעות שדיא ומנחא ולאלתר

מתברר לו אם חושש להתראתו או

לא: שיראה מראשו. שיראה מבשר

הראש ערום: אמר רב יהודה בר

מביבה פליני בה מלמה מנחי. היכה

דמפיק שתי שערות ומעייל כעדשה:

וסימנך. דלא תימא מפיק כגרים

ומעייל כעדשה משנה זו בהרת כגרים

ומחיה כעדשה דהכא נמי בשעורי

קרחה איכא כגרים וכעדשה ומהשתא

ידעינו דלא אפיהנא אלא שתי שערות

דיראה מראשו לא הוו לריכים לאפוקי

דשוה הוא לדברי כולם דאין זה שיעור

קלוב: הכי גרסינן תנא הנוטל מלא

פי הזוג בשבת ולח גרסינן תניח:

פי הזוג. חודן של מספרים: אימא

וכן לקרחה שתים. ולפרושי אתא:

במלקט. שערות לבנות מתוך שחורות

דכיון דאדם מקפיד על שער לבן

אחד שבין שערותיו שחורות כדי שלא

יראה זקן אמרינן דכשהוא מלקט

אותו מבין השחורות מלאכה חשובה

היא לו וחייב משום גוזז כיון דחייש

לגויזה זו. שחורות מתוך לבנות לא

גרסינן: אף בחול אסור. שמתנאה

עלמו בנויי אשה: ואיזהו סוף

ראשו. באיזה ענין יהא מקיף סוף

הראש שיהא חייב בבל תקיפו: המשוה לדעיו לאחורי אזנו ולפדחתו.

אחורי אזנו אין שיער כלום וכך

במלחו אין שיער כלום אבל בלדעיו

שבאמלע יש שיער ואם הוא משוה

ונוטל כל השיער שבלדעיו למדת

אחורי אזנו ופדחתו זהו מקיף סוף

הרחש: דחכיל חמרי בחרבילח.

דניקף הוא דקא עבר אלאו דלא תקיפו

א) קדושין עז: נזיר לח: מב. חולין פב: [לקמן כא.], ב) [ב"ק פו.], ג) [גיר' רי"ף

ר"ל בו שמועו. ד) ועי

ו) שנת לד:, ז) ושם

ותוספתה דשבת פ"י ע"שו.

כ) ול"ל ג'ן, ל) ול"ל לבנות

תורה אור השלם

עין משפם נר מצוה

בח א מיי פייצ מהלי ע"ו הלי טו קמג לאון קב: במ ב מיי פ"ה מהלי טורום הלי י קמג לאוין רכ: דהויא ליה התראה אכל חדא וחדא צ ג מיי׳ פי״ב מהל׳ ע״ז ב ג מייי פייינ מוא ב. הלי טו סמג לאוין סב: צא ד מייי שם סמג שם טוש"ע י"ד סי' קפ ויש לומר דשאני הכא דגלי קרא (ג) אכל קרחה וקרחה דקרחות מחלקות כגון גופים מוחלקין מיהו קשה למה הולרך טוש"ע י"ד סיי קפ סעיף ט: צב ה ו מיי פ"ט מהלי שבת הלי ט סמג לאון סה טוש"ע א"ח סי שמ סעיף א: לפרש בקרחה דעל ידי נשא לוקמי (ד) בקרחה בידו שיעור ה' קרחות בבת אחת ומ"מ לא קשה מהא דנזיר שותה כו' דשאני הכא דגלי קרא צג ז מיי פי"ב מהל' ע"ו הל' י סמג לאוין ס טוש"ע שם וטוש"ע י"ד דקרחות מחלקות כמו גופים מוחלקין ויש לומר דלא מתוקמא ליה בקרחה סי קפב סעיף ו: ח מייי שם הלי א סמג לאוין נא טוש"ע וקרח בידו בבת אחת משום לקרח בידו קרחה במקום אחד והכל אחד י"ד סי' קפא סעיף א: צה ט מיי שם טוש"ע שם סעיף ד: בלי הפסק שיעורי) בינחים וכה"ג חשיב הכל קרחה אחת ואין כאן על שם סעיף ד. צו י מייי שם סמג לאוין סב טוש"ע י"ד סיי קפא סעיף ד: כל קרחה וקרחה להכי מוקי לה בה׳ אלבעותיו בנשה והותבינהו בבת ין מפוף ז. ב [מיי׳ שם הלכה טו טוש"ע י"ד סי׳ ק"פ סעיף אחת ופי׳ בה׳ מקומות רחוקים קלת

ו ובהגה]: צו ל מיי שם הלי יב

:סעיף ח

טוש"ע י"ד סי קפ

צריכא שסך ה' אצבעותיו גשא. ומימה אכתי מאי תירך ה"ג אלא נהדא ההראה ולא גרקינן בבת אחת. אלא דאתרו ביה כיון דליכא אלא חדא התראה אמאי מחייב ה' ואי משום דעשה בבת אחת מה בכך כיון דחד לאו איכא וכי אדם אוכל ב׳ זיתי חלב בבת אחת ובחדא התראה מי מחייב שתי מלקיות משום - דשתייתו בזה אחר זה היא דשתייה בבת אחת כל היום ליכא: אנ

זה מזה שיש הפסק שיעורי) בין קרחה

לקרחה וקרינן ביה על כל קרחה

וקרחה ואם תאמר סוף סוף לוקמה

אפילו בזה אחר זה ובחמשה מקומות

רחוקים קלת כדפי' ומיתוקם

שפיר גם בקורח ותולש בידו בלח

נשא ובחדא התראה משום דגלי קרא

דקרחות מחלקות ומתוך פי׳ הקונט׳

משמע דה"כ לה היה מחייב כי הם אקרחה קמייתא שהיתה בידו בתוך

כדי דיבור להתראה דאאינך קרחות

לא מיחייב משום דאינם בתוך כדי

דיבור להתראה ומלי למימר אישתלאי

וקשה כיון דהתחיל לעבור תוך כדי

דיבור להתראה לא מלי למימר

אישתלאי כדמוכח פרק י' יוחסין

(קדושין דף עו: ושם) גבי ל ה' אלמנות

בזה אחר זה דמחייב אכל חדא וחדא

ואפי׳ בחד התראה משום דגופים

מוחלקים אע"ג דליכא בתוך כדי דבור כ"א באלמנה קמייתא לכך נראה

דאין הכי נמי הוה מלי לאוקומי בזה

אחר זה כדפי׳ אלא נקט בבת

אחת לרבותא דאפילו באות' דהוה

קשה ליה מיחייב ומתוקמא שפיר כך

פירוש בשיטה ומיהו (ס) ניחה לפירוש

דגרסינן בבת אחת וכו׳ אבל לגירסא

בה' מקומות אפי' בקורח בידו:

אלא בחדא התראה מי מחייב והתנו 🌣 בויר שהיה שותה יין כל היום אינו חייב אלא אחת אמרו לו אל תשתה אל תשתה והוא שותה חייב על כל אחת ואחת גלא צריכא דסך חמש אצבעותיו יינשא ואותבינהו בבת אחת דהויא ליה התראה לכל חדא וחדא וכמה שיעור קרחה רב הונא אומר כדי שיראה מראשו רבי יוחנן אומר משום ר"א 🌣 ברבי שמעון יכגרים יו(כתנאי כמה שיעור קרחה (6) כגרים) אחרים אומרים כדי שיראה מראשו אמר רב יהודה בר חביבא פליגי בה תלתא תנאי חד אומר כגרים וחד אומר כדי שיראה מראשו וחד אומר כשתי שערות ואיכא דמפיק שתי שערות ומעייל בכעדשה וסימגד ∞בהרת כגרים ומחיה בכעדשה יתנא הנומל מלא פי הזוג בשבת חייב וכמה מלא פי הזוג אמר רב יהודה שתים והתניא לקרחה שתים אימא וכן לקרחה שתים תניא נמי הכי יהנומל מלא פי הזוג בשבת חייב וכמה מלא פי הזוג שתים רבי אליעזר אומר אחת ומודים חכמים לרבי אליעזר יבמלקט לבנות מתוך שחורות אפילו אחת שהוא חייב יודבר זה אפילו בחול אסור משום שנאמר ילא ילבש גבר שמלת אשה: והמקיף פאת ראשו וכו': ת"ר פאת ראשו סוף ראשו ואיזהו סוף ראשו "זה המשוה צדעיו לאחורי אזנו ולפדחתו תני תנא קמיה דרב חסדא "אחד המקיף ואחד הניקף לוקה יאמר ליה מאן דאכיל תמרי בארבילא לקי דאמר לך מני רבי יהודה היא דאמר ∞לאו שאין בו מעשה לוקין עליו רבא אומר במקיף לעצמו ודברי הכל רב אשי אומר במסייע ודברי הכל: והמשחית פאת זקנו: ת"ר פאת זקנו סוף זקנו ואיזהו סוף זקנו שבולת זקנו: והמשרט שריטה אחת וכו': ת"ר יושרט יכול אפילו שרם על ביתו שנפל ועל ספינתו שמבעה בים ת"ל ילנפש יאינו חייב אלא על המת בלבד ומנין למשרם חמש שריטות על מת אחד שהוא חייב על כל אחת ואחת ת"ל ושרט לחייב על כל שריטה ושריטה רבי לביתו שנפל ולספינתו שמבעה בים . קםבר

האוכל תמרים בכברה יהא לוקה ראשונה דגרם אלא בחדא התראה בתמיה. כלומר ניקף מה פשע שהוא פירוש ומשום קרחה זה אחר זה מאי לוקה לאו שאין בו מעשה הוי ולא איכא למימר וי"ל דמ"מ קאמר בבת יוםי אומר מנין למשרם שריםה אחת על ה' לילקי: דחמר לך מני. השוחל לך כמחן אחת לרבותא טפי דאפי׳ בבת אחת מתים שהוא חייב על כל יי אחת ואחת ת"ל קאמרת ניקף לוקה אימא ליה ר' יהודה משכחת לה בחמשה מקומות מוחלקין לנפש לחייב על כל נפש ונפש והא אפיקתיה היא דאמר לעיל (דף ד: מו.) לאו שאין בהפסק שיעורי כגון דסך אלבעותיו בו מעשה לוקין והיינו לאו שאין בו מעשה בנשא וכל שכן בוה אחר זה דמיתוחמא

במלקם 0 (שחורות מתוך לבנות) שחוא חייב. פרשב"ם דאתא דוקא בשמעינן לקרא הכי לא תקיפו לא תניחו להקיף דמניח להקיף כמקיף כר׳ יהודה דאמר מלאכה שאינה לריכה לגופה חייב עליה: א"נ מדאפקיה בלשון רבים דכתיב לא תקיפו משמע דאתרי קא מזהר רחמנא ניקף ומקיף: רבא אמר. לא לריכת לאוקומי כר' יהודה הך

ברייתא דתני תנא קמיה דרב חסדא דקיימא במקיף את עלמו וקמ"ל דחייב חרתי משום מקיף ומשום ניקף דסד"א לא לילקי אלא חדא קמ"ל ודברי הכל. דלא לריך לתרולי ר' יהודה היא: מסייע. מזמין השערות למקיף: שיבולם זקן. כולהו חמש פאות דקא חשיב במתניתין בכלל שיבולת הס: **מ"ל ושרט.** דמלי למיכתב לנפש לא תשרטו במקום ושרט לנפש לא תחנו. לשון אחר ת"ל ושרט מריבויא דוי"ו: ר' יוסי אומר כו'. ר' יוסי מוסיף חיובי: הא אפיקסיה לביתו שנפל. והא ודאי ר' יוסי לא פליג בההיא דהיאך יהא מוליא הפסוק מידי פשוטו:

1. לא יהיה כלי גבר על שמלת אשה כי תועבת יִ אֱלֹהֶיף כָּל עשׁה אֵלֶה: דברים כב ה יַגַּיָּן ווּ 2. וְשֶׂרֶט לְנֶפֶשׁ לֹא תִתְּנוּ בָּבְשַּׂרְכֶּם וּכְּתֹבֶת קַעֲקַע לא תִתְנוּ בָּכֶם אֲנִי

הגהות הב"ח

(A) גמרא כתנחי כמה שיעור קרחה רשב"א אומר כגרים חחרים אומרים: (ב) שם על כל אחד ואחד מ"ל לנפש: (ג) תום' ד"ה לא לריכא וכו׳ דגלי קרא דחייב אכל קרחה וקרחה דקרחות מחלקות כמו גופים מוחלקין: (ד) בא"ד לוקס בקורח נידו וכו׳ וי״ל דלח מיתוקמא ליה בקורח כידו שיעור ה' קרחות ככת אחת משום דהקורח בידו קרחה במקום אחד והכל ביחד בלי הפסק שיעור בינתיים כה"ג כל"ל ואות ו' נמחק: (ה) בא"ד ומיהו בכת אחת:

מוסף רש"י

נשא. סס המשיר את השער ואינו חוזר (ב"ק מלא פי הזוג צד:). והתניא. נההיל נרייתל נסיפל, לקרחה. שהוהירה תורה לא תשימו קרחה, שתים. הוי קרחה, מכלל דפי הזוג לאו ב׳ שנרות נינהו (שם). תניא מי הכי. כר' יהודה דאמר שתים (שם). רבי אליעזר אומר אחת. באחת הוא חייב ולא בעינן מלח פי הזוג (שם). אפילו אחת שהוא חייב. שנחחת הוח מקפיד שלא יהא נראה כזקן שם). שמלת אשה. ודרך הנשים להתפיד הנשים להקפיד על כך ולהתנאות (שם). תמרי באררים להקפיד הנתונים בכברה (חנהדרין